

เนื่องในวันวิสาขบูชา

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ดิถีวิสาขบูชา อันเป็นวันคล้ายวันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นวันสำคัญสากลของโลก ได้เวียนมาบรรจบอีกคราวหนึ่งแล้ว ชวนให้ระลึกถึงเหตุการณ์ เมื่อพระโพธิสัตว์สิทธัตราชกุมารเสด็จอุบัติขึ้นบนโภกนี้ ดังปรากฏเรื่องราวในพระไตรปิฎกว่า พระองค์ทรงผินพระพักตร์ไปทางทิศอุตร ทอดพระเนตรทิศทั้งหลาย ทรงพระดำเนินย่างพระบาทไปเจ็ดก้าว แล้วทรงเปล่งพระอาสวาวาจาว่า “เราเป็นผู้เลิศแห่งโลก เราเป็นผู้ประเสริฐแห่งโลก เราคือผู้เป็นใหญ่แห่งโลก” ดังนี้ อุปมาดั่งการประกาศอิสรภาพของมนุษย์ ให้ต่างตระหนักว่าเราทุกคนล้วนเป็นผู้กำหนดชีวิตของตนเอง สามารถพัฒนาตนให้ประเสริฐ ให้พ้นทุกข์ ให้มีชีวิตที่ดีงามสมบูรณ์ ถึงขั้นจะรู้แจ้งสัจธรรมเป็นพระพุทธเจ้า ก็ยังได้ โดยหากใช้พระมาตรัตตน์ดาลของพระมหาเทพ หรือจะตามท้าวติดตามแต่อย่างใด

พุทธบริษัททั้งหลาย จึงพึงพิจารณาถึงย่างก้าวแห่งธรรมะ ๗ ประการ อันนำไปสู่การตรัสรู้ ซึ่งเรียกว่า “โพชṇṇ᳚ค” ประกอบด้วย สติ ความระลึกได้, ธรรมวิจัย การศึกษาสอดส่องธรรมะ, วิจัย ความพากเพียร, ปีติ ความเอื้ออิ่มใจโดยปราศจากอามิส, ปัสสัทชิ ความสงบภายในใจ, สมาริ ความเมตตาตั้งมั่น และ อุเบกขา ความเมใจเป็นกลาง

อย่างไรก็ตี ก่อนจะย่างไปปีหัศรบทั้ง ๗ ก้าว สู่ความเป็นเลิศในโลกนั้น มนุษย์ผู้บรรลุนาิสรภาพ จำเป็นต้องเริ่มต้นฝึกฝนตนเองให้มั่นคงในย่างก้าวสำคัญก้าวแรกแห่งการพัฒนา ได้แก่ “สติ” กล่าวคือ ให้รู้เท่าทันในการเคลื่อนไหว ในอารมณ์ที่บุรุงแต่งจิต และในความคิดทั้งหลายให้ได้ หากปราศจากสติเสียแล้ว องค์ธรรมะจะความสำเร็จสูงสุดสำหรับมนุษยชาติประการอื่น ๆ ย่อมไม่มีอาจจะติดตามมาได้เลย

ขอสรุณจงมุ่งมั่นศึกษาอบรมเจริญสติ ให้รู้เท่าทันกาย วาจา และใจของตนเอง อันนับเป็น “ปฏิบัติบูชา” ที่พึงกระทำต่อพระรัตนตรัย เพื่อความดีงามมั่นแห่งพระสัทธธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นประทีปส่องใจไว้ในยนิกรทั้งปวงสืบไปตลอดกาลนาน เทอญ.

๘๙/๑๓๘๙๐๙๖๘๖๘๘
(สมเด็จพระอธิการศักดิ์ตญาณ)

สมเด็จพระลังخราช สมกมลมหาสังฆปรินายก